

Bryssel den 17.7.2015
COM(2015) 338 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 98/34/EG UNDER PERIODEN 2011-2013

{SWD(2015) 137 final}

Innehållsförteckning

Sammanfattning	4
DEL I: STANDARDISERING	5
1. 1. Inledning.....	5
2. Informationsförfarandet	5
2.1 Tillämpningen av förfarandet under perioden 2011–2012.....	5
2.2 <i>Slutsats</i>	6
3. Uppdrag.....	6
3.1 <i>Tillämpningen av uppdragsprocessen under perioden 2011-2012</i>	6
3.2 <i>Uppdragens utveckling</i>	7
3.3 <i>Slutsats</i>	7
4. Formella invändningar.....	8
4.1 <i>Tillämpningen av förfarandet under perioden 2011–2012</i>	8
4.2 <i>Slutsats</i>	8
5. Ny rättslig ram	8
DEL II: TEKNISKA FÖRESKRIFTER.....	9
1. Utvecklingen 2011–2013.....	9
1.1 <i>Tillämpningen av förfarandet i samband med bättre lagstiftning</i>	9
1.2 <i>Tillämpningen av förfarandet för att förbättra konkurrenskraften</i>	10
1.3 <i>Förbättrad hantering av förfarandet i direktiv 98/34/EG</i>	11
2. Tillämpning av förfarandet i direktiv 98/34	11
2.1 <i>Effektivitet: allmän översikt</i>	11
2.2 <i>Tillämpning av det brådskande förfarandet</i>	15
2.3 <i>Anmälan av skattemässiga eller finansiella stimulansåtgärder</i>	15
2.4 <i>Uppföljning av kommissionens reaktioner</i>	16
2.5 <i>Uppföljning av anmälningsförfarandet</i>	16
2.6 <i>Dialogen med medlemsstaterna</i>	16

2.7	<i>Ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats enligt direktiv 98/34</i>	17
2.8	<i>Slutsats</i>	17

SAMMANFATTNING

I denna rapport analyseras tillämpningen av de förfaranden som inrättats genom direktiv 98/34/EG¹, dels under perioden 2011–2013 avseende tekniska föreskrifter, dels under perioden 2011–2012 avseende standarder (standardiseringsdelen i direktiv 98/34/EG upphävdes den 1 januari 2013 genom förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering², i syfte att bättre hantera de framtida utmaningarna för den europeiska standardiseringen). I rapporten fokuserar man på hur anmälningsförfarandet bidragit till en bättre fungerande inre marknad och till genomförandet av strategin för bättre lagstiftning³.

I standardiseringsdelen berörs informationsförfarandet för standarder, kommissionens uppdrag till de europeiska standardiseringsorganen⁴ att utarbeta standarder samt formella invändningar mot standarder. Dessa verksamheter har visat sig vara ett viktigt inslag i den inre marknadens funktion. Informationsförfarandet har skapat insyn i standardiseringen på nationell och därmed även europeisk nivå, och har stimulerat de nationella standardiseringsorganen att fortsätta att ta initiativ på europeisk nivå, vilket i sin tur främjar harmonisering inom EU. Med hjälp av formella invändningar har medlemsstaterna och kommissionen kunnat säkerställa att standarderna uppfyller regleringsmålen när de används i enlighet med den lagstiftning som utarbetats enligt den nya metoden (*new approach*). Uppdragen har gjort det möjligt att definiera förhållandet mellan kommissionens enheter och standardiseringsorganen och därmed interaktionen mellan den politiska nivån och dess tekniska uttryck.

När det gäller tekniska föreskrifter har systemet med förhandsanmälan till kommissionen av nationella tekniska föreskrifter återigen visat sig vara ett effektivt verktyg för att förebygga handelshinder och få till stånd ett samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, liksom ett samarbete mellan medlemsstaterna. Anmälningsförfarandet har varit ett viktigt verktyg för att styra de nationella regleringsåtgärderna inom vissa tillväxtområden och förbättra kvaliteten på de nationella tekniska föreskrifterna – i termer av insyn, läsbarhet och effektivitet – inom områden som inte eller bara delvis har harmoniserats. Att den rättsliga ramen i varje medlemsstat har blivit tydligare har hjälpt de ekonomiska aktörerna att minska kostnaden för att få tillgång till bestämmelserna och tillämpa dem korrekt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998), ändrat genom direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

³ *Handlingsplan för en bättre och enklare lagstiftning*, KOM(2002) 278 slutlig. Se även *Lagstifta bättre för tillväxt och arbetstillfällen i Europeiska unionen*, KOM(2005) 97 slutlig; *Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: En strategi för förenkling av lagstiftningen*, KOM(2005) 535 slutlig; *En strategisk översyn av programmet "Bättre lagstiftning" inom Europeiska unionen*, KOM(2006) 689; *Den andra strategiska översynen av programmet "Bättre lagstiftning" i Europeiska unionen*, KOM(2008) 32; *Tredje strategiska översynen av programmet "Bättre lagstiftning" i Europeiska unionen*, KOM(2009) 15 och *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*, KOM(2010) 543.

⁴ CEN (Europeiska standardiseringskommittén), Cenelec (Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering) och ETSI (Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder).

DEL I: STANDARDISERING

1. 1. INLEDNING

I detta avsnitt beskrivs den del av direktiv 98/34/EG som handlar om standardisering, vilken omfattar tre huvudsakliga verksamheter: informationsförfarandet om standarder, kommissionens beställningar till de europeiska standardiseringsorganen avseende standardiseringsarbeten (uppdrag⁵) och formella invändningar mot standarder – i direktiv som utarbetats enligt den nya metoden. Avsnittet innehåller och förklarar statistik för perioden 2011–2012, eftersom standardiseringsdelen i direktiv 98/34/EG upphävdes den 1 januari 2013 genom förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering.

2. INFORMATIONSFÖRFARANDET

Informationsförfarandet på standardiseringsområdet har utformats för att övervaka den nya standardiseringsverksamhet som har lanserats av de nationella standardiseringsorganen (som erkänts enligt direktiv 98/34/EG). Anmälningssystemet inrättades i första hand för att ge andra organ möjlighet att kommentera och delta i arbetet eller begära att initiativ ska tas på EU-nivå (se bilaga 1).

1.1 Tillämpningen av förfarandet under perioden 2011–2012

Tillämpningen av förfarandet fortsatte att vara framgångsrikt under perioden 2011–2012. Av de årliga rapporter som publiceras av europeiska standardiseringskommittén, CEN, och europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering, Cenelec, framgår att det genomsnittliga antalet nationella åtgärder per år höll sig på i stort sett samma nivå under perioden 2011–2012. I bilaga 2 visas anmälningarnas fördelning på medlemsstater.

Vid en jämförelse av statistiken för perioden 2011–2012 med tidigare perioder framgår att antalet anmälningar från de 27 EU-länderna fortsatte att ligga på samma nivå med mellan 1750 och 2000 anmälningar per år (utan hänsyn tagen till den speciella situation som rådde under år 2010).

Den sektorsvisa uppställningen (bilaga 3) visar att byggsektorn i dess vidaste bemärkelse, fortsätter att dominera de nationella anmälningarna i CEN. Livsmedel och petroleumprodukter har också varit ett viktigt område i CEN. I Cenelec har elektriska tillbehör, elektriska kablar och elektriska installationer i byggnader varit betydande delsektorer under både 2011 och 2012.

Den information som lämnas under förfarandet föranledde fortfarande kommissionens enheter att begära in ytterligare information och ställa frågor om frysningsförfarandet (artikel 7) som kan ha sin grund i anmälningarna eller ha andra orsaker.

Bortsett från den tämligen exceptionella situationen 2010 har antalet anmälningar hållit sig på mer eller mindre samma nivå eller minskat sedan 2006. Detta gäller även för de medlemsstater som anslöt sig till EU 2004 och 2007, och skulle kunna tolkas som ett tecken på en god integration i systemet, eftersom standardiseringsverksamheten verkar flyttas från nationell nivå till EU-nivå. På det hela taget tillämpas förfarandet på rätt sätt och fungerar som det ska.

⁵ Uppdragen är beställningar till de europeiska standardiseringsorganen som kan komma att godkännas på vissa villkor.

1.2 Slutsats

Informationsförfarandet spelar fortfarande en viktig roll när det gäller att uppmuntra de nationella standardiseringsorganen att lyfta upp sina initiativ på EU-nivå och därmed främja den gemensamma marknaden och harmonisering inom EU. Antalet anmälningar från EU 12-medlemsstaterna är oförändrat, vilket kan ses som ett tecken på att deras integration i systemet fungerar bra.

Från och med den 1 januari 2013 upphävdes standardiseringsdelen i direktiv 98/34/EG genom förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering i syfte att bättre hantera de framtida utmaningarna för den europeiska standardiseringen. Detta handlar särskilt om att antalet standarder för tjänster har ökat, andra standardiseringsprodukter än formella standarder har utvecklats och kraven på delaktighet i det europeiska standardiseringssystemet har ökat. I förordning (EU) nr 1025/2012 bibehålls dock ett liknande informationsförfarande som anges i direktiv 98/34/EG, med vissa smärre ändringar.

3. UPPDRAG

Standardiseringsuppdrag är ett väl etablerat verktyg som kommissionen använder för att ta fram tekniska specifikationer till stöd för EU:s lagstiftning och politik. Uppdragen är en beställning av standardiseringsarbeten till de europeiska standardiseringsorganen och utgör en referensram för detta arbete (se bilaga 1). De är nödvändiga i de fall då standarderna stöder lagstiftningen, exempelvis inom ramen för direktiv som utarbetas enligt den nya metoden.

1.3 Tillämpningen av uppdragsprocessen under perioden 2011-2012

Under rapporteringsperioden gavs 43 uppdrag till de europeiska standardiseringsorganen, var till kommer ytterligare 8 ändringsuppdrag. Andelen ändringsuppdrag är högre i förhållande till föregående år (se bilaga 4). Dessutom har antalet uppdrag som gällde direktiv som utarbetas enligt den nya metoden (13, plus de 8 ändringsuppdragen) ökat jämfört med föregående period.

Uppdragsprocessen fungerar väl. Det informella samråd som genomförs innan dokumenten skickas ut till ledamöterna i kommittén för standarder och tekniska bestämmelser innebär att det i normala fall finns en konsensusöverenskommelse om ett uppdrag innan det formella samrådet inleds.

De europeiska standardiseringsaktörerna – Anec (*European association for the co-ordination of consumer representation in standardisation*), Ecos (*European Environmental Citizens Organisation for Standardisation*), Normapme (*European Office of Crafts, Trades and Small and Medium-sized Enterprises for Standardisation*) och Etui-Rehs (*European Trade Union Institute – Research, Education, Health and Safety*) – var väl inlemmade i processen under rapporteringsperioden. Detta skapar ökad öppenhet och insyn i det informella samrådet.

För att ytterligare öka öppenheten har kommissionens generaldirektorat för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag inrättat en uppdragsdatabas. Den innehåller alla tidigare utfärdade uppdrag numrerade i ordningen M/xxx. Denna databas är allmänt tillgänglig på Internet på följande adress:

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/mandates/index.cfm?fuseaction=search.welcome>

Metoden att följa upp alla samråd om uppdrag genom en uppdaterad förteckning till kommittén för standarder och tekniska föreskrifter har fortsatt under perioden.

1.4 Uppdragens utveckling

Under rapporteringsperioden gavs uppdrag till stöd för ett stort antal lagar. De viktigaste områdena omfattar lagstiftning om byggprodukter, ekodesign, konsumentskydd och miljöskydd. Bredden i fråga om lagstiftningsområden visar på modellens betydelse.

Uppdragens ämnesinriktning blir allt bredare. Samtidigt är uppdrag för direktiv som utarbetas enligt den nya metoden fortfarande mycket viktiga, och deras antal har faktiskt ökat jämfört med föregående rapporteringsperioder. Inom övriga politikområden ges fortfarande många uppdrag, i synnerhet när det gäller konsumentskydd och miljö.

Antalet uppdrag till stöd för lagstiftning som inte utarbetas enligt den nya metoden (se bilaga 4) är fortfarande förhållandevis stort jämfört med föregående period och visar att detta samregleringssystem fortsätter att anammas på många av EU:s politikområden. Uppdrag till stöd för direktiv 2009/125/EG (ekodesigndirektivet) har varit ett viktigt bidrag på detta område.

Sex uppdrag⁶ utfärdades under perioden 2011–2012 till stöd för ekodesigndirektivet. Dessa uppdrag är inriktade på produkter som diskmaskiner, lampor, luftkonditioneringsanläggningar, pumpar och fläktar.

Trenden att uppdrag används till stöd för lagstiftning som inte utarbetas enligt den nya metoden och inom nya områden avspeglar att den europeiska standardiseringen alltmer används till stöd för kommissionens politik för bättre lagstiftning. Detta slås fast och uppmuntras i kommissionens meddelande från 2011 *En strategisk vision för europeiska standarder: bättre och snabbare hållbar tillväxt i den europeiska ekonomin före 2020*⁷.

Antalet uppdrag till stöd för europeiska politikområden har fortsatt att minska och är för andra gången i rad något lägre än förra rapporteringsperioden. Trots detta finns det bland de fem politiska uppdragen några viktiga initiativ för att främja samverkan, såsom uppdraget om smarta nät och uppdraget om rymdindustrin.

Inget standardiseringsuppdrag utfärdades inom tjänstesektorn under denna period.

1.5 Slutsats

Uppdragsprocessen är väl etablerad och regleras i dag genom förordning (EU) nr 1025/2012. Det informella samrådet mellan de europeiska standardiseringsorganen och alla berörda parter, särskilt de europeiska aktörer som företräder användarna av kommande standarder, före samrådet med kommittén för standarder och tekniska föreskrifter, spelar en avgörande roll.

För att öka insynen och öppenheten i det arbete kommittén för standarder och tekniska föreskrifter bedriver, fortsatte kommissionens enheter under rapporteringsperioden, enligt den praxis som infördes 2006, att bjuda in de europeiska standardiseringsaktörerna Anec, Ecos, Etui-Rehs och Normapme att medverka vid ett utökat sammanträde i kommittén.

⁶ Uppdrag M481, M485, M488, M495, M498 och M500 hänvisar till direktiv 2005/32/EG
⁷ KOM(2011) 311 slutlig, 1.6.2011.

Uppdragsprocessen har visat sig vara användbar för att bredda standardiseringens roll inom nya områden av EU:s lagstiftning och politik.

4. FORMELLA INVÄNDNINGAR

De direktiv som utarbetas enligt den nya metoden innehåller skyddsmekanismer för de fall då en harmoniserad standard inte räcker för att en produkt ska uppfylla de väsentliga kraven i de berörda direktiven. När sådana fall inträffar kan medlemsstaterna eller kommissionen lämna in en formell invändning mot den aktuella standarden, som kommittén för standarder och tekniska föreskrifter sedan behandlar (förfarandet beskrivs närmare i bilaga 1).

1.6 Tillämpningen av förfarandet under perioden 2011–2012

Jämfört med tidigare år har antalet invändningar som har gett upphov till kommissionsbeslut minskat något under rapporteringsperioden. Kommissionen antog endast ett beslut som begränsade presumptionen om överensstämmelse. Detta beslut avsåg emellertid två formella invändningar mot en identisk harmoniserad standard (se bilaga 5).

1.7 Slutsats

Förfarandet har i allmänhet fungerat tillfredsställande. Jämfört med den föregående rapporteringsperioden förkortades processen avsevärt från det att invändningen tagits emot fram till dess att beslutet utfärdats under perioden 2011–2012.

På liknande sätt som för uppdragen, och för att främja ökad öppenhet, offentliggör kommissionen besluten om formella invändningar på ett konsoliderat sätt och ser till att kommittén för standarder och tekniska föreskrifter vid varje sammanträde har tillgång till en uppdaterad sammanställning över åtgärder i anslutning till de formella invändningarna.

5. NY RÄTTSLIG RAM

Från och med den 1 januari 2013 upphävdes standardiseringsdelen i direktiv 98/34/EG genom förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering, vilket innebar stora förändringar när det gäller informationsförfarandet, uppdragsförfarandet och formella invändningar.

En särskild rapport om genomförandet av förordning (EU) nr 1025/2012 under perioden 2013–2015 kommer att läggas fram för Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 24.3 i förordningen.

DEL II: TEKNISKA FÖRESKRIFTER

1. UTVECKLINGEN 2011–2013

Anmälningförfarandet för nationella tekniska föreskrifter (förfarandet) ger kommissionen och EU:s medlemsstater möjlighet att i förebyggande syfte granska de tekniska föreskrifter som medlemsstaterna har för avsikt att införa för produkter (inom industri, jordbruk och fiskeri) samt för informationssamhällets tjänster (se bilaga 6). I förenklad form är förfarandet tillämpligt för de Efta-länder som har undertecknat avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt för Schweiz och Turkiet (se bilaga 9).

De viktigaste fördelarna med förfarandet

- Det gör det möjligt att upptäcka nya hinder på den inre marknaden redan innan de har fått några negativa effekter, vilket gör att man kan undvika långdragna och dyra överträdelseförfaranden.
- Det gör det möjligt att upptäcka protektionistiska åtgärder som medlemsstaterna kan införa under exceptionella omständigheter, till exempel en ekonomisk och finansiell kris.
- Det ger medlemsstaterna möjlighet att säkerställa att de anmälda utkasterna överensstämmer med EU:s lagstiftning.
- Det möjliggör en effektiv dialog mellan medlemsstaterna och kommissionen vid bedömningen av anmälda utkast.
- Det är ett referensverktyg som gör det möjligt för medlemsstaterna att utnyttja sina partners idéer för att lösa gemensamma problem i anslutning till tekniska föreskrifter.
- Det gör det möjligt för de ekonomiska aktörerna, däribland små och medelstora företag, att göra sina röster hörda och i god tid anpassa sin verksamhet till kommande tekniska föreskrifter. De ekonomiska aktörerna utnyttjar i hög grad denna rätt till insyn, vilket hjälper kommissionen och de nationella myndigheterna att upptäcka eventuella handelshinder.
- Det bidrar till tillämpningen av subsidiaritetsprincipen.
- Det är ett regleringsinstrument som kan användas för att identifiera områden där harmonisering är nödvändig.
- Det bidrar till att förbättra kvaliteten på nationella lagar och EU-lagar, vilket ligger helt i linje med metoden för bättre lagstiftning.
- Det bidrar till att förbättra företagets konkurrenskraft inom ramen för industripolitiken.

1.8 Tillämpningen av förfarandet i samband med bättre lagstiftning

I kommissionens meddelande *Lagstifta bättre för tillväxt och arbetstillfällen i Europeiska unionen*⁸ påpekas att det förebyggande arbetet enligt direktiv 98/34/EG är avgörande för att bidra till bättre nationella föreskrifter för produkter och informationssamhällets tjänster.

Inom ramen för kommissionens handlingsplan för att förenkla och förbättra lagstiftningsmiljön⁹ har medlemsstaterna uppmanats att lämna konsekvensanalyser (eller

⁸ Se fotnot 3.

slutsatserna av dem) tillsammans med de anmälda utkasten, om sådana analyser gjorts internt. Granskningen av dessa konsekvensanalyser sporrar medlemsstaterna att i förväg reflektera över vilket instrument som bör användas, och gör det möjligt för kommissionen att kontrollera om de åtgärder som föreslås är nödvändiga och proportionerliga.

Samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna inom ramen för anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34/EG bidrar till att göra de anmälda utkasten till nationell lagstiftning tydligare och mer konsekventa. Samarbetet ska intensifieras för att säkra ett tydligt och läsbart regelverk för de ekonomiska aktörerna och samtidigt garantera ett högt folkhälso-, konsument- och miljöskydd.

Medlemsstaternas myndigheter uppmanas att särskilt beakta följande aspekter

- När det gäller hur utkasten formuleras ska tydlighet, konsekvens, insyn och rättssäkerhet garanteras vid texternas tillämpning.
- Möjligheten att få tillgång till alla bestämmelser inom ett visst område genom att konsoliderade textversioner offentliggörs såväl på papper som på Internet.
- Förfaranden som medför onödigt komplicerade och kostsamma administrativa bördor för de ekonomiska aktörerna, i synnerhet vid marknads lansering av produkter, ska identifieras och undvikas.

1.9 Tillämpningen av förfarandet för att förbättra konkurrenskraften

Inom ramen för EU 2020-strategin har en ny strategi för industripolitik, som bygger på konkurrenskraftsanalyser av lagstiftningen, föreslagits.

I den senaste uppdateringen av meddelandet om industripolitik av den 10 oktober 2012 – meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* (KOM (2012)582 slutlig) betonade kommissionen följande punkter:

”Hinder på grund av tillsyn och regler på den inre marknaden förekommer också på områden som är medlemsstaternas ansvar, t.ex. tekniska föreskrifter, vägran att tillämpa ömsesidigt erkännande och bristande överensstämmelse mellan de 27 olika uppsättningarna skatteregler. Om man i ett tidigt skede granskar utkast till tekniska föreskrifter kan hinder förebyggas, vilket är målet för anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34/EG där utkast till tekniska föreskrifter om produkter och informationssamhällets tjänster ska lämnas till kommissionen innan de antas. Det här förebyggande arbetet har hindrat en rad brott mot principen om fri rörlighet för varor. Anmälningsförfarandet kan även användas för att förbättra den nationella lagstiftningen enligt principerna för bättre lagstiftning och genom jämförelser med andra länder. Potentialen i det kan också tas till vara genom att medlemsstaterna rekommenderas att genomföra konkurrenskraftskontroller när de färdigställer konsekvensbedömningar av nationell lagstiftning”.

I kommissionens meddelande om industripolitiken hänvisas uttryckligen till direktiv 98/34/EG som, utöver sin roll som ett instrument för att förebygga hinder för handeln inom EU, har till uppgift att sporra medlemsstaterna att göra en konkurrenskraftsanalys av den nationella lagstiftningen.

Denna strategi godkändes av utskottet för industrifrågor, forskning och energi i Europaparlamentets *betänkande av den 18 december 2013 om en återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet (2013/2006(INI))* där det uppmanade till ytterligare utnyttjande av potentialen hos anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34. Utskottet föreslog också att medlemsstaterna inför konkurrenskraftssäkring för konsekvensbedömningar vid utformningen av ny nationell lagstiftning inom ramen för det inre marknadstest som efterlyses i Europaparlamentets resolution av den 7 februari 2013 med rekommendationer till kommissionen om styrningen av den inre marknaden.

I detta sammanhang uppmanades medlemsstaterna i mars 2014 att regelbundet genomföra konkurrenskraftsanalyser av den nationella lagstiftning som anmälts inom ramen för förfarandet som inrättades genom direktiv 98/34/EG.

1.10 Förbättrad hantering av förfarandet i direktiv 98/34/EG

Kommissionen fortsatte under perioden 2011–2013 att bedriva olika kampanjer för att öka öppenheten och förbättra dialogen med de nationella myndigheterna. TRIS-databasen (Technical Regulations Information System) har fortlöpande förbättrats.

Kommissionen omarbetade TRIS offentliga webbplats (<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/sv/>) för att förklara förfarandet i direktiv 98/34 på ett mer tillgängligt sätt och nå ut till en bredare publik, särskilt små och medelstora företag. De anmälda utkasten, på EU:s 23 officiella språk, och grundläggande information om hur förfarandet fortlöper finns tillgängliga för allmänheten via webbplatsen. En ständig ökning av antalet onlinesamråd har noterats; under perioden 2011–2013 ökade antalet sökningar med 10 procent till ungefär 212 000 sökningar (se bilaga 10). Mer än 4 300 ekonomiska aktörer prenumererade på TRIS-sändlistan, vilket är en ökning på 25 % sedan 2010.

Under perioden 2012–2013 gjorde kommissionen också en video om förfarandet i direktiv 98/34. Syftet var att på ett enkelt och tilltalande sätt förklara hur förfarandet fungerar och vilka fördelar det har för företag, att uppmuntra ett aktivt deltagande, särskilt av små och medelstora företag och att förklara hur de bäst kan utnyttja befintliga verktyg (webbplatser, databaser, varningssystem). Videoklipppet offentliggjordes den 11 september 2013 och kan nås via följande länk: <http://www.youtube.com/watch?v=ziuAklsNKdI>. Det har marknadsförts på sociala nätverk och har setts 2 675 gånger.

2. TILLÄMPNING AV FÖRFARANDET I DIREKTIV 98/34

1.11 Effektivitet: allmän översikt

► Antal anmälningar och berörda sektorer

Under perioden 2011–2013 mottog kommissionen 2 114 anmälningar (675 under 2011, 734 under 2012 och 705 under 2013).

Liksom under den föregående rapporteringsperioden hade byggnadssektorn denna rapporteringsperiod det största antalet anmälningar. Många åtgärder handlade om energieffektivitet i byggnader och betongkonstruktioner, vägbeläggning och material samt brandsäkerhet i byggnader. Näst flest anmälningar gjordes även denna rapporteringsperiod i fråga om **jordbruksprodukter, livsmedel och drycker**. Flera åtgärder inom denna sektor rörde livsmedelshygien, sammansättning och märkning av livsmedel och drycker, livsmedelsförpackningar, minimipris för alkoholhaltiga drycker, sammansättning och

saluföring av alkoholhaltiga och alkoholfria drycker. Anmälningarna ökade inom **telekommunikationssektorn** (radioutrustning och teleterminalutrustning, radiogränssnitt, maskinvara och programvara för insamling, förvaltning och användning av data som samlats in genom elektroniska system som finns installerade ombord på fordon (svarta lådan) och inom **miljösektorn** (förpackningar och förpackningsavfall, återvinningsbara produkter, behandling av biologiskt nedbrytbart avfall) (se bilaga 8.3).

► Granskade frågor

Inom de **icke-harmoniserade områden** som faller under artiklarna 34–36 (fri rörlighet för varor) och artiklarna 49 och 56 (etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt syftade kommissionens reaktioner till att göra medlemsstaterna uppmärksamma på potentiella handelshinder som kunde uppstå genom en onödig åtgärd som inte stod i proportion till det eftersträvade syftet. Kommissionen säkrade alltså efterlevnaden av dessa principer och fortsatte dessutom att uppmana medlemsstaterna att införa klausuler om ömsesidigt erkännande i alla utkast till tekniska föreskrifter utanför de harmoniserade områdena.

Inom de **harmoniserade områdena** syftade reaktionerna till att säkerställa att de nationella åtgärderna var nödvändiga, berättigade och förenliga med EU:s sekundärrätt.

- Under 2011, 2012 och 2013 anmälde medlemsstaterna 512 utkast till tekniska föreskrifter inom **byggområdet**. Dessa utkast avsåg alla typer av byggprodukter, bland annat brokonstruktioner och betongvägar, taktäckning för byggnader med sluttande tak, brandbekämpnings- och räddningsutrustning, värmeisolering, syntetiska fyllnadsmaterial, betongkonstruktioner, elektriska installationer på och i betongkonstruktioner, metallmaterial i kontakt med dricksvatten.

Kommissionen undersökte särskilt utkast till tekniska föreskrifter om kompletterande tekniska krav eller provningar för byggprodukter som hämmar den fria rörligheten för produkter som är CE-märkta. De anmälda utkasterna behandlades huvudsakligen enligt direktiv 89/106/EEG om byggprodukter¹⁰ och förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG¹¹.

Kommissionen undersökte också utkast till lagstiftning som förbjuder installation av fossiloljepannor och naturgaspannor i nya byggnader utom olje- och gaspannor som endast använder förnybar energi. Det anmälda utkastet behandlades enligt direktiv 2009/142/EG om gasanordningar (GAD)¹² och direktiv 92/42/EEG om

¹⁰ Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter, EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, EUT L 88, 4.4.2011, s. 5.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/142/EG av den 30 november 2009 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen (EUT L 330, 16.12.2009, s. 10).

effektivitetskrav för nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle¹³.

Tekniska föreskrifter om energieffektivitet hos byggnader bedömdes enligt direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹⁴, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda¹⁵ och direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter¹⁶.

- Under perioden 2011–2013 anmälde medlemsstaterna 393 utkast till tekniska föreskrifter inom livsmedels- och jordbrukssektorerna. Dessa utkast handlade bland annat om material som kommer i kontakt med livsmedel, energidrycker, transfetter i livsmedel, vin och sprit, märkning av livsmedel, särskilt innehållsdeklarationer, kvalitetsmärkning, pälsdjurs välbefinnande samt saluföring av pälsvaror.

Vissa medlemsstater anmälde utkast till förordningar om införande av restriktioner för eller förbud mot livsmedelsförpackningar som innehåller bisfenol A, särskilt förpackningar för livsmedel avsedda för barn mellan 0 och 3 år samt om hälsovarningar som ska fästas på förpackningar som innehåller bisfenol A. Dessa anmälningar har granskats enligt fördragets bestämmelser om fri rörlighet för varor samt förordning (EG) nr 1935/2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel¹⁷.

Under den aktuella perioden granskade kommissionen många anmälningar om livsmedelshygien och gjorde detaljerade utlåtanden och kommentarer på grundval av förordningarna (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien¹⁸, (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung¹⁹ och (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel²⁰.

Andra anmälningar gällde märkningen av livsmedel och kommissionen bedömde deras förenlighet med direktiv 2000/13/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för

¹³ Rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle (EGT L 167, 22.6.1992, s. 17).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).

livsmedel²¹ och förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna²².

- Inom sektorn för informationssamhällets tjänster gjordes 99 anmälningar. Flera anmälningar gjordes på området för hasardspel, medan andra gällde bland annat upphovsrätten i den digitala miljön, audiovisuella beställtjänster, elektronisk handel, elektroniska signaturer och andra betrodda tjänster.
- Sedan 2011 har medlemsstaterna anmält en rad tekniska föreskrifter om mätinstrument. Dessa utkast handlade om olika typer av mätinstrument, såsom gas-, el- och värmemätare samt taxametrar och refraktometrar och föreskrev särskilda krav som dessa instrument måste uppfylla. Anmälningarna om gas-, el- och värmemätare samt taxametrar analyserades huvudsakligen enligt direktiv 2004/22/EG om mätinstrument²³. Det nya var projekt för system med smarta mätare, som också omfattas av direktiv 2004/22/EG och är ganska komplexa, eftersom det krävs att man kombinerar maskinteknik med IT och kommunikation, skydd av personuppgifter och säkerhetsaspekter.
- Inom den kemiska sektorn mottog kommissionen 76 anmälningar. I vissa av dem avsågs den årliga deklARATIONEN av ämnen i nanopartikelform och lagförslag för att förbjuda import och försäljning av produkter som innehåller vissa ftalater avsedda att användas inomhus eller som kan komma i kontakt med hud eller slemhinnor. De anmälda utkasterna granskades huvudsakligen enligt förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)²⁴.
- I miljösektorn granskade kommissionen 141 utkast till förordningar. Vissa anmälda utkast fastställde villkor för användningen av miljöargument när det gäller föremål och förpackningar av plast, medan andra förbjöd saluföring av ej biologiskt nedbrytbara plastpåsar. Dessa anmälningar har främst analyserats mot bakgrund av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall²⁵.

Förfarandet enligt direktiv 98/34 har också gjort det möjligt för kommissionen att ingripa inom de sektorer där harmonisering hade planerats eller redan pågick på EU-nivå, vilket hade hindrat medlemsstaterna att införa olika nationella åtgärder. I enlighet med artikel 9.3 och 9.4 i direktiv 98/34/EG har kommissionen hindrat antagandet av anmälda lagförslag i tolv

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/22/EG av den 31 mars 2004 om mätinstrument (EUT L 135, 30.4.2004, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

månader från anmälningsdatumet inom följande områden: krav för typgodkännande av vikter och mått för motorfordon och släpvagnar, saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, ursprungsangivelse för olivolja på märkningen och de metoder som använts för angivelsen, sammansatta termer för spritdrycker, elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner samt gödningsmedel som tillåts i ekologisk produktion. Genom denna typ av ingripande har kommissionen inte bara undvikit att marknaden splittras inom områden där harmonisering planerats eller hållit på att genomföras, utan den har också gett större säkerhet och stabilitet åt den rättsliga ramen i medlemsstaterna och Europeiska unionen, något som gynnat de ekonomiska aktörerna och de europeiska företagens konkurrenskraft.

► Reaktionen

Kommissionen avgav detaljerade utlåtanden för 208 anmälningar, vilket motsvarar 9,8 % av det totala antalet anmälda utkast från medlemsstaterna under rapporteringsperioden. Denna siffra visar en ökning med 29,2 % när det gäller antalet detaljerade utlåtanden från kommissionen jämfört med de tre föregående åren. Medlemsstaterna å sin sida avgav 205 detaljerade utlåtanden. Av 910 inlämnade synpunkter under rapporteringsperioden kom 425 från kommissionen och 485 från medlemsstaterna (se bilagorna 8.4 och 8.6).

I 12 fall uppmanade kommissionen de berörda medlemsstaterna att skjuta upp antagandet av de anmälda föreskrifterna ett år räknat från den dag de inkom, på grund av EU:s pågående harmoniseringsarbete inom det aktuella området (se bilaga 8.5).

1.12 Tillämpning av det brådskande förfarandet

Av totalt 2 114 anmälningar ingav medlemsstaterna i 87 fall en begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet för anmälda utkast. Kommissionen förklarade sig göra en strikt tolkning av de särskilda omständigheter som krävs enligt direktiv 98/34/EG, nämligen allvarliga och oförutsedda händelser som särskilt gäller skyddet av hälsa och säkerhet. Begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet avslogs därför när motiveringen inte var tillräckligt underbyggd eller byggde på rent ekonomiska grunder eller nationella administrativa dröjsmål samt i fall där inga oförutsebara omständigheter konstaterades. Det brådskande förfarandet ansågs vara motiverat i 56 fall, särskilt när det gällde psykotropa ämnen, bekämpning av narkotika, radioaktivt avfall, infektion hos bin, förgiftningar som orsakats av metanol, sprängämnesprekursorer, skydd av värdetransporter, förbud mot produkter som är skadliga för hälsan samt förbud mot innehav och användning av fyrverkerier som inte är avsedda för privatpersoner (se bilaga 8.7).

1.13 Anmälan av skattemässiga eller finansiella stimulansåtgärder

Enligt direktiv 98/34 ska medlemsstaterna anmäla skattemässiga och ekonomiska incitament, dvs. tekniska föreskrifter som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna eller tjänsterna, och främja efterlevnaden av dessa tekniska föreskrifter. De specifika egenskaperna hos sådana tekniska föreskrifter är att frysningsperioden inte tillämpas.

Under perioden 2011–2013 anmälde medlemsstaterna 112 utkast till förordningar som ”skattemässiga eller finansiella åtgärder”. Kommissionen har noterat att den nationella lagstiftningen ofta är felaktigt klassificerad som ”skattemässig eller finansiell åtgärd” i den betydelse som avses i direktiv 98/34/EG när den innehåller skattemässiga eller finansiella åtgärder men inte stimulansåtgärden för att uppfylla kraven i sådana tekniska föreskrifter. I

syfte att hjälpa medlemsstaterna att korrekt klassificera dessa tekniska föreskrifter utarbetade kommissionen riktlinjer för definitionen och anmälan av ”skattemässiga eller finansiella åtgärder” vid tillämpningen av direktiv 98/34/EG.

1.14 Uppföljning av kommissionens reaktioner

Under 2011–2013 var förhållandet mellan antalet svar från medlemsstaterna och antalet detaljerade utlåtanden från kommissionen tillfredsställande (i genomsnitt 86 % för perioden). Denna procentandel är den viktigaste indikatorn vid bedömningen av medlemsstaternas ansträngningar för att uppfylla sina skyldigheter enligt förfarandet. Antalet helt tillfredsställande svar var högre i jämförelse med förra rapporteringsperioden (48,4 % i genomsnitt under perioden 2011–2013 jämfört med 32,5 % under perioden 2009–2010) (se bilaga 8.8), vilket visar att medlemsstaterna i större utsträckning följer den inre marknadens rättsliga ram efter kommissionens reaktion. Effekten av kommissionens reaktioner var ännu mer anmärkningsvärd när det gäller anmälda förslag till tekniska föreskrifter som drogs tillbaka efter det att ett detaljerat utlåtande lämnats (24 ärenden under rapporteringsperioden). För andra anmälda förslag till tekniska föreskrifter pågår dialogen fortfarande.

1.15 Uppföljning av anmälningsförfarandet

I alla andra fall där eventuella överträdelser av EU:s lagstiftning om den inre marknaden har inte varit helt inom ramen för förfarandet enligt 98/34/EG, genomförde kommissionen kompletterande undersökningar som i vissa fall så småningom ledde till EU Pilot-projekt eller överträdelseförfaranden (artikel 258 i EUF-fördraget) om frågor som kvaliteten på och insynen i leveranskedjan för jungfruolja, beskattning av livsmedel med hög socker-, salt- och/eller koffeinhalt, miljöskyddsavgifter för produkter, traditionell livsmedelsproduktion, vin och sprit, förbud mot produkter som är avsedda att användas inomhus och innehåller vissa typer av ftalater, produkter tillverkade av läder, hudar och pälsar, minimihalten av fruktsaft som måste ingå i alkoholfria fruktbaserade drycker samt plastpåsar.

Två av de överträdelseförfaranden som inlemts mot medlemsstaterna under rapporteringsperioden grundades på åsidosättandet av skyldigheter enligt direktiv 98/34/EG.

1.16 Dialogen med medlemsstaterna

De återkommande sammanträdena i kommittén för standarder och tekniska föreskrifter gav även tillfälle att utbyta synpunkter av allmänt intresse liksom om specifika aspekter av förfarandet.

När det gäller tekniska föreskrifter rörde diskussionerna särskilt vilken betydelse anmälningarna har för den nationella konkurrenskraften och konkurrenskraftssäkringen, tillgången till kommissionens handlingar enligt förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar²⁶, medlemsstaternas skyldighet att meddela kommissionen om en anmäld teknisk föreskrifts slutliga text samt de rättsliga följderna av att ett detaljerat utlåtande avges enligt artikel 9 i direktiv 98/34/EG.

Kommissionen redogjorde för förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach), paketet om produktsäkerhet och marknadskontroll, utvärderingsrapporten om direktiv

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

2006/24/EG om tjänster på den inre marknaden²⁷, läget för den inre marknaden inom byggsektorn, frågor som rör tekniska föreskrifter inom området för förnybara energikällor, anmälningar om metrologi och anmälningar inom järnvägssektorn, i synnerhet anmälningsskyldigheter inom ramen för direktiv 2004/49/EG om säkerhet på gemenskapens järnvägar²⁸ och direktiv 2008/57/EG om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen²⁹.

Riktlinjer för definitionen och anmälan av skattemässiga eller finansiella åtgärder vid tillämpning av direktiv 98/34/EG och riktlinjer om en enda kontaktpunkt (*one-stop-shop*) för anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34 och för det anmälningsförfarande som fastställs i de specifika EU-reglerna lades fram av kommissionen.

Seminarier anordnades också i flera medlemsstater, vilket möjliggjorde en direkt dialog mellan kommissionen och de nationella myndigheter som deltar i förfarandet och bidrog till att öka de nationella myndigheternas kunskap om förfarandets ofta mycket tekniska aspekter.

1.17 Ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats enligt direktiv 98/34

Under perioden 2011–2013 tog kommissionen emot 272 ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats inom ramen för förfarandet i direktiv 98/34. Merparten av dem gällde detaljerade utlåtanden och synpunkter från kommissionen. I 167 av fallen beviljades tillgång till de begärda handlingarna. I övriga fall avslogs tillgång till handlingar samtidigt som dialogen med medlemsstaterna för att undanröja potentiella hinder för handel pågick.

1.18 Slutsats

Under perioden 2011–2013 har det på nytt bekräftats att förfarandet är användbart när det gäller effektivitet, öppenhet och administrativt samarbete.

Den förebyggande strategi och den nätverksstrategi som kännetecknar förfarandet i direktiv 98/34 har väsentligen minskat risken för att den nationella regleringen genomförs på ett sätt som skulle skapa tekniska hinder för den fria rörligheten för varor på den inre marknaden. Det stora antalet detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdats under rapporteringsperioden visar att det fortfarande finns en risk för splittring av den inre marknaden för varor. I genomsnitt besvarades 86 procent av de detaljerade utlåtandena från kommissionen under perioden av de berörda medlemsstaterna, och dialoger följde för att undanröja varje oförenlighet med unionsrätten och säkerställa fri rörlighet för varor inom den inre marknaden och därmed undvika överträdelseförfaranden.

Förfarandet i direktiv 98/34 har också visat sig användbart när det gäller att identifiera områden där harmonisering på EU-nivå skulle kunna vara ett alternativ.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

Vid tillämpningen av direktiv 98/34/EG kommer kommissionen att fortsätta att bevaka principerna om bättre lagstiftning och behovet av att bevara en gynnsam miljö för EU-ekonomins konkurrenskraft. Anmälda utkast kommer även i fortsättningen att finnas tillgängliga elektroniskt, kostnadsfritt och på EU:s alla officiella språk, vilket ger de ekonomiska aktörerna och andra berörda parter möjlighet att lämna synpunkter på dem.

Fortsatta ansträngningar kommer att göras för att skapa en tydlig rättslig ram för de ekonomiska aktörerna, i syfte att öka de europeiska företagens konkurrenskraft inom och utanför EU, med beaktande av kopplingen mellan förfarandet enligt direktiv 98/34/EG och det förfarande som inrättats genom WTO-avtalet om tekniska handelshinder. För att till fullo uppnå målen med direktivet är det avgörande att man främjar det ytterligare, att genomförandet blir mer strikt och att kopplingen mellan uppföljning och lagstiftningsåtgärder stärks.